

slægtede uddannelser, som man kan tage uden unødige forsinkelser.

Det, der også er paradoksalt, er, at det synes, som om hele denne omlægning laves med påskud i ti lange videregående uddannelser, hvor der er en høj adgangskvotient. Ministeren sagde det også: Vi føler, at det nuværende system har pilleret fallit.

Det er en stor omlægning at gennemføre på baggrund af en følelse. Det er trods alt 16 pct. af de studerende, der samlet set optages via kvote 2. Derfor har vi lidt den fornemmelse, at de mellemlange videregående uddannelser er blevet taget som gidsel, fordi nogle ressourcestærke unge og deres forældre har problematiseret den måde, som ti lange uddannelser sorterer deres ansøgere på. Det synes vi er et problem, for vi mener ikke, der er givet tid nok til at analysere, hvordan vi mere hensigtsmæssigt kan lave en reform af optagelsessystemet.

Noget andet er, at vi jo åbenbart trænger til en diskussion af, hvad der er nyttigt. Det var en af de store økonomiske landvindinger rent forskningsmæssigt, da man erkendte, at nytte ikke kan sammenlignes. Man kan ikke sammenligne, hvad der er nyttigt for det ene menneske med det, der er nyttigt for det andet menneske.

Kl. 17.40

Derfor synes jeg, det er en interessant overvejelse værd, at man siger, at noget er nyttigt, for vi må forstå på de to ministre, at det, der er nytteøst for de kommende akademikere, faktisk er meget nyttigt for kommende professionsuddannede; der kan det godt være nyttigt at tage på højskole, at rejse, at arbejde, men når vi ser på de kommende akademikere, så må vi anse det for nytteøst.

Sådan tror jeg ikke det er. Og jeg tror, det er vigtigt, at vi får en anden type diskussion af, hvordan vi vil håndtere den nødvendige sortering dér, hvor der er et begrænset antal pladser.

Derfor glæder jeg mig også til at høre, hvordan ministeren vil håndtere, at man kan få garanti for optagelse, hvis man tager de fire krav og gennemfører med de krævede karakterer. Hvis nu man forestiller sig, at alle kvote 2-ansøgere i dag på medicinstudiet gør, som ministeren siger: tager de fire krav og kommer igen, kan man så garantere dem optagelse til næste år? Kan man så udvide antallet af pladser, så de kan være garanteret optagelse? Det tror jeg mange ville tage godt imod, men det vil være en meget anderledes tilgang til det end den, vi har

kendt hidindtil, og derfor risikerer vi selvfølgelig, at nogle ender i præcis den samme situation som den, de er i i dag, nemlig at de har gjort, som de fik besked på, men det er faktisk ikke lykkedes alligevel.

Vi vil gerne have belyst, hvordan det ser ud med vejledningen, om det er den, der er problemet, og vi vil også meget gerne have en diskussion af, hvordan en liberalisering af systemet ser ud, sådan at det i højere grad er universiteters, seminariers og andres faglige kvalifikationskrav og krav til den enkeltes motivation og baggrund, der var det drivende, frem for at hele tilgangen til denne her omlægning bliver, at ti lange videregående uddannelser har et problem i forhold til kvote 2, for det er det indtryk, man ikke kan frigøre sig fra, hvor vi kunne have sat en helt anden dagsorden.

Vi håber at komme til forhandlinger og drøftelser om det, men vi synes, at det nuværende ikke er godt nok.

Bodil Kornbek (KD):

Tænk, hvis alle unge kunne komme ind lige på deres drømmestudium, når de ønskede det, og at de unges ønsker ganske enkelt spredte sig som en vifte, så vi stadig væk havde læger, sygeplejersker, jordemødre, biologer, psykologer, arkitekter, dyrlæger, pædagoger osv. osv.

Men sådan er virkeligheden jo ikke. Der er adgangsbegrænsninger. Adgangsbegrænsninger er også en følsom sag: Hvem skal lukkes ind, hvordan, hvorfor og hvornår? Det er begrænsninger, der også medfører en risiko for, at nogle supereguede ansøgere afvises ved døren.

Vi vil ikke forsvare at etablere et optagelsessystem, der risikerer at afvise flere egnede ansøgere, fordi vi kun vil måle egnethed i faglig opkvalificering og karakterer.

Regeringen vil nu øge gennemskueligheden i optagelsessystemet ved at indføre fire kvoter og ved at indføre det håndgribelige, nemlig flere eksamener og faglige opkvalificeringer.

Men det fokus skal ikke være på bekostning af den alsidighed i erfaring og livsanskuelser, som det eksisterende kvote 2-system sikrer på vore uddannelser.

Regeringen skriver i sin handlingsplan for bedre uddannelser, at man ønsker større fleksibilitet i uddannelsessystemet, og at kompetencer bl.a. skal kunne opnås på forskellige måder, når vi taler om de forskellige typer af uddannelser. Jeg citerer fra det hæfte: